

HÜZZÂM ŞARKI

Aksak

HAYDAR TATLIYAY

Mız- rā- bını tan bû ru na vur kal bime vur

ma kal bime vur ma (... SAZ ...)

Aş- kın sesi var on da
Hic rān ları nı ken di

bı rak ken di si in ler
ça lar ken di si din ler

ken di si in ler (... SAZ ...)
ken di si din ler "son"

Bir iç li ye tim kız gi bi yan makta bu gön

lüm yan makta bu gön lüm (... SAZ ...)

Mızrâbını tanbûruna vur, kalbime vurma
Aşkın sesi var onda, bırak, kendisi inler
Bir içli, yetim kız gibi yanmakta bu gönlüm
Hicrânlarını kendi çalar, kendisi dinler